

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/28/2023
Identifikačné číslo spisu:	1717206927
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1717206927.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dedičstve po poručníkovi P. A. Y., narodenom XX. A., zomrelom XX. A. XXXX, naposledy bytom Š., L. XXX/XX, za účasti 1/ G. Y., Š., L. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jaroslavom Málkom, Bratislava - mestská časť Ružinov, Kraskova 2, 2/ G. N., C., S. XXX/XX, 3/ P. A. N., C., A. K. XXXX/XX, 4/ A. N., C., S. XXX/XX, 5/ G. N., C., C. XXXX/XX a 6/ U. N., R., D. XX/XX, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 40D/218/2017, o dovolaní účastníčky konania 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2022 sp. zn. 3CoD/6/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením z 15. júna 2021 č. k. 40D/218/2017-275, Dnot/195/2017 zamietol návrh účastníčky konania 1/ na prerušenie konania o dedičstve (výrok I), schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretú ústne do zápisnice na pojednávaní 2. októbra 2018 medzi pozostalou manželkou a dedičmi (výrok II), určil všeobecnú hodnotu majetku v sume 56.871,41 eur, výšku dlhov 0 eur, čistú hodnotu dedičstva 56.871,41 eur (výrok III), potvrdil nadobudnutie dedičstva dedičom podľa dedičských podielov každému z účastníkov konania v 1/6-ine (výrok IV) a určil notárke JUDr. Veronike Baričičovej ako súdnej komisárke odmenu a náhradu hotových výdavkov spolu v sume 678,24 eur s uložením povinnosti dedičom zaplatiť uvedenú sumu, každému vo výške 113,04 eur (výrok V). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 162 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ustanoveniami § 195 ods. 1, 2 a 4, § 197, § 198 ods. 1, § 200 ods. 2 a § 203 ods. 1 písm. e) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) a ustanoveniami § 473 ods. 1 a § 483 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vécne dôvodil, že dedičmi zo zákona v prvej dedičskej skupine sa stali účastníčka konania 1/ (manželka), účastníci konania 2/ a 3/ (deti z prvého manželstva) a účastníci konania 4/, 5/ a 6/ (deti z druhého manželstva).

Účastníčka konania 1/ navrhla prerušiť dedičské konanie do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného pod sp. zn. 69D/42/2021, avšak v návrhu neformulovala, z ktorého zákonného dôvodu navrhuje konanie prerušiť, preto neboli splnené podmienky na prerušenie konania a na obligatórne prerušenie konania nebol daný dôvod. Súd prvej inštancie nezaradil do dlhov poručiteľa pohľadávku neb. U. N. v sume 53.844,07 eur a pohľadávku účastníčky konania 1/ z titulu náhrady nákladov spojených s pohrebom poručiteľa vo výške 1.134,65 eur, nakoľko tieto pohľadávky zostali medzi účastníkmi sporné. Na zahrnutí pohľadávky neb. U. N. v sume 53.844,07 eur do dlhov poručiteľa trvala účastníčka konania 1/, ostatní účastníci konania s tým nesúhlasili z dôvodu, že podľa vyjadrenia neb. U. N. v zápisnici z pojednávania z 11. júna 2018 tento nemal žiadnu pohľadávku voči poručiteľovi; kúpna cena za prevod jeho bytu, uhradená kupujúcimi na účet poručiteľa, bola darom neb. U. N. pre poručiteľa. So zaradením pohľadávky účastníčky konania 1/ titulom náhrady nákladov spojených s pohrebom poručiteľa ostatní účastníci konania nesúhlasili vzhľadom na jej vyjadrenia svedčiace o tom, že tieto náklady boli uhradené z peňažných prostriedkov poručiteľa. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 50 ods. 1 a § 58 CMP.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie účastníkov konania 1/, 3/ a 4/ uznesením z 28. januára 2022 sp. zn. 3CoD/6/2021 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Poukázal na to, že lustráciou v elektronickom systéme bánk bolo súdom prvej inštancie zistené, že na meno poručiteľa je vedený účet v K. K., B.K. so zostatkom 53.844,07 eur ku dňu smrti poručiteľa. Tieto peňažné prostriedky boli vlastníctvom banky, pričom poručiteľ ako majiteľ bežného účtu mal voči banke pohľadávku na ich výplatu. Keďže nikto z účastníkov konania nerozporoval, že poručiteľ bol majiteľom uvedeného bežného účtu a ani výšku zostatku ku dňu jeho smrti, nešlo o sporný majetok v zmysle § 198 ods. 1 CMP a správny bol postup súdu prvej inštancie, keď pohľadávku poručiteľa voči K. K., B.K. vo výške 53.844,07 eur zaradil do súpisu majetku poručiteľa a následne potvrdil nadobudnutie dedičstva vrátane uvedenej pohľadávky. Odvolací súd zdôraznil správnosť záverov súdu prvej inštancie v uznesení z 18. novembra 2020 č. k. 40D/218/2017-227 (ktorým zrušil uznesenie z 10. marca 2020 vydané notárom ako súdnym komisárom), že nebolo rozhodujúce, či suma vo výške 53.844,07 eur bola darom od brata poručiteľa alebo kúpnu cenou z predaja bytu prevedenou na účet poručiteľa (teda aký právny úkon predchádzal pripísaniu finančných prostriedkov na účet poručiteľa), ani či má brat poručiteľa pohľadávku vo výške 53.844,07 eur voči poručiteľovi, podstatným bol zmluvný vzťah medzi poručiteľom a bankou. K odvolacej námietke účastníčky konania 1/, že bolo potrebné vyčkať na výsledok civilného sporového konania vedeného pod sp. zn. 4C/9/2020, uviedol, že nebol dôvod čakať na výsledok uvedeného konania, keďže rozhodnutie nezáviselo od otázky, ktorú nebol súd prvej inštancie v predmetnom konaní oprávnený riešiť (práve naopak, súd prvej inštancie bol povinný zistiť majetok a dlhy poručiteľa a vykonať ich súpis) a tiež nebola v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/9/2020 riešená otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie v konaní o dedičstve (otázka, ktorá by mohla ovplyvniť súpis majetku a dlhov poručiteľa). Na skutočnosti, že peňažné prostriedky pripísané v prospech účtu poručiteľa ku dňu jeho smrti v sume 53.844,07 eur neboli vlastníctvom U.E. N. (ako uvádzala účastníčka konania 1/), nič nemení ani čestné vyhlásenie U. N., že uvedené finančné prostriedky sú jeho vlastníctvom, ktoré nadobudol titulom predaja bytu, a že dal súhlas účastníčke konania 1/ na ich použitie pre potreby poručiteľa a po jeho smrti na ich použitie aj na pohrebné trovy a vyhotovenie pomníka pre poručiteľa. Uvedené vyhlásenie U. N. ako i samotné tvrdenia účastníčky konania 1/ nemajú žiaden vplyv na celkové vyhodnotenie nespornosti skutkového základu, že poručiteľ bol majiteľom uvedeného bežného účtu s konkrétnou výškou zostatku ku dňu jeho smrti a nejedná sa tak o sporný majetok v zmysle § 198 ods. 1 CMP. Uvedené tvrdenia však mali vplyv na posúdenie pohľadávky prihlásenej do konania o dedičstve U. N. tvrdiacim, že peniaze na účte poručiteľa vo výške 53.844,07 eur sú cenou za jeho predaný byt. Keďže okrem účastníčky konania 1/ ostatní účastníci konania namietli existenciu tejto pohľadávky (a tým dlhu poručiteľa), súd prvej inštancie postupoval správne, keď vzhľadom na existenciu spornosti v účastníkmi tvrdených skutkových okolnostiach o tom, či dlh patrí do dedičstva, tento v súlade s § 198 ods. 1 CMP do súpisu majetku a dlhov poručiteľa nezaradil. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne odôvodnil ustanovením § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala účastníčka konania 1/ (ďalej aj len „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP, t. j. nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a § 421 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Navrhla zrušiť uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že je závetnou dedičkou majetku poručiťľa U. N., svojho švagra. Táto okolnosť bola notárke prejednávajúcej v tomto konaní dedičstvo po manželovi dovolateľky známa a tiež jej bolo známe, že U. N. prihlásil svoju pohľadávku do dedičského konania po svojom bratovi A. Y. vzhľadom na to, že svoje peniaze z predaja bytu si dal zaslať kupujúcimi na účet brata vedený v K. K. U. G. N. podal aj žalobu na určenie vlastníckeho práva k týmto finančným prostriedkom a na určenie, že tieto finančné prostriedky nepatria do dedičstva po poručiťľovi A. Y. (konanie je vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/9/2020). U. N. bol síce pôvodne vypočutý v dedičskom konaní, jeho výsluch však bolo treba prispôbiť jeho veku, lebo nebolo dôležité, či sa byt daroval alebo potom sa dar vrátil, ale to, že byt sa predal a peniaze z kúpnej ceny boli uložené na účte brata v K. K. U. N. nikde neuvádza, že by peniaze daroval svojmu bratovi, preto nie je zrejмый záver odvolacieho súdu v odseku 20 napadnutého uznesenia, že U. N. sa vyjadril, že nič netreba vracaať a že malo ísť o peniaze na účte A. Y. Úlohou odvolacieho súdu bolo nariadiť pojednávanie a doplniť dokazovanie, a nie svojvoľne dotvoriť skutkový stav veci vo vzťahu k sporným peniazom. Dovolateľka nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v odsekoch 20, 39 a 41 napadnutého uznesenia, lebo v priebehu dedičského konania potvrdila, že peniaze patrili U. N. a nie jej manželovi. Odvolací súd sa neoboznámil s obsahom dedičského spisu sp. zn. 4C/9/2020 a súdneho spisu sp. zn. 40D/218/2017 vedenom na súde prvej inštancie. Nestotožnila sa s názorom odvolacieho súdu, že nebol spor o dedičské právo, pretože tieto spory je potrebné chápať v širšom slova zmysle. Účastníkmi dedičského konania po A. Y. boli predsa nielen dedičia, ale aj U. N., ktorý prihlásil pohľadávku do dedičského konania. Nesúhlasila s konštatovaním, že pri bežnom účte ide o peniaze banky a nie o peniaze toho, kto ich na tento účet vložil. Odvolací súd sa nevysporiadal s otázkou, kto vkladal peniaze na účet, neustálil, komu patria peniaze a v ktorom dedičskom konaní sa majú prejednať, či v konaní po poručiťľovi A. Y. alebo po poručiťľovi U. N.. Dedičské konanie po jej manželovi bolo potrebné prerušiť, aby sa tým predišlo zmätočnosti konania. Keďže v prejednávanej veci vyšla najavo existencia závetu U. N. na peniaze na účte poručiťľa A. X. Y., teda rozhodnutie o dedičskom práve záviselo od zistenia spornej skutočnosti, súd prvej inštancie mal odkázať ostatných dedičov (teda deti poručiťľa) na podanie žaloby, nakoľko ich dedičské právo sa v tomto prípade javilo ako menej pravdepodobné. Ak by však toto aktívum považoval za nesporné, potom musel rozhodnúť aj o prihlásenej pohľadávke U. N. týkajúcej sa uvedených peňazí, o čom však nerozhodol a s touto pohľadávkou sa nevyporiadal ani odvolací súd. Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd vyslovil právny názor na to, čo sa má v ktorom z dvoch dedičských konaní prebiehajúcich súbežne prejednať a či peniaze na účte poručiťľa sa automaticky musia prededit' v dedičskom konaní po ňom len preto, že boli na jeho účte v banke, hoci mu vlastnícky nepatria, a ako je potrebné v takýchto prípadoch nahliadať na prihlásené pohľadávky do dedičského konania tej osoby, ktorá uplatňuje vlastníctvo k týmto peniazom, resp. vedie súdny spor s dedičmi o tieto peniaze. Dovolateľka navrhla odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Účastníci konania 3/ a 4/ vo vyjadrení k dovolaniu považovali námietky dovolateľky za neopodstatnené, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a dostatočne odôvodnené.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spisania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna

úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a vo všeobecnosti namietala nesprávne právne posúdenie.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017 a 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľky, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

13. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona [§ 420 písm. f) CSP] sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnil (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

14. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

15. V danej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, pričom zhodne so súdom prvej inštancie (okrem iného) skonštatoval, že tu nebol dôvod na prerušenie konania, schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bola určená všeobecná hodnota majetku (v sume 56.871,41 eur), výška dlhov (0 eur), čistá hodnota dedičstva 56.871,41 eur a potvrdené nadobudnutie dedičstva dedičom podľa dedičských podielov. K námietkam účastníčky konania 1/ odvolací súd uviedol (potvrdzujúc uznesenie súdu prvej inštancie), že nebolo rozhodujúce, či suma vo výške 53.844,07 eur bola darom od brata poručiteľa alebo kúpnu cenou z predaja bytu prevedenou na účet poručiteľa (teda aký právny úkon predchádzal pripísaniu finančných prostriedkov na účet poručiteľa), ani či má brat poručiteľa pohľadávku vo výške 53.844,07 eur voči poručiteľovi, podstatným bol zmluvný vzťah medzi poručiteľom a bankou. Na skutočnosti, že peňažné prostriedky pripísané v prospech účtu poručiteľa ku dňu jeho smrti v sume 53.844,07 eur neboli vlastníctvom U. N. (ako uvádzala účastníčka konania 1/), nič nemení ani čestné vyhlásenie U. N., že uvedené finančné prostriedky sú jeho vlastníctvom, ktoré nadobudol titulom predaja bytu, a že dal súhlas účastníčke konania 1/ na ich použitie pre potreby poručiteľa a po jeho smrti na ich použitie aj na pohrebné trovy a vyhotovenie pomníka pre poručiteľa. Uvedené vyhlásenie U. N. ako i samotné tvrdenia účastníčky konania 1/ nemajú žiaden vplyv na celkové vyhodnotenie nespornosti skutkového základu, že poručiteľ bol majiteľom uvedeného bežného účtu s konkrétnou výškou zostatku ku dňu jeho smrti a nejedná sa tak o sporný majetok v zmysle § 198 ods. 1 CMP. Uvedené tvrdenia však mali vplyv na posúdenie pohľadávky prihlásenej do konania o dedičstve U. N. tvrdiacim, že peniaze na účte poručiteľa vo výške 53.844,07 eur sú cenou za jeho predaný byt. Keďže okrem účastníčky konania 1/ ostatní účastníci konania namietli existenciu tejto pohľadávky (a tým dlhu poručiteľa), súd prvej inštancie postupoval správne, keď vzhľadom na existenciu spornosti v účastníkmi tvrdených skutkových okolnostiach o tom, či dlh patrí do dedičstva, tento v súlade s § 198 ods. 1 CMP do súpisu majetku a dlhov poručiteľa nezaradil.

16. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov vo vzťahu k veci samej, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

17. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

18. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Polemika dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu prípadnej právnej otázky nezakladá vadu zmätočnosti [§ 420 písm. f) CSP].

19. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

20. Najvyšší súd ďalej pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017 a 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej tiež len „ústava“) posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

21. Námietky dovolateľky po materiálnej stránke smerujú k spochybneniu procesu hodnotenia dôkazov v konaní a správnosti záverov, ku ktorým dospeli nižšie sudy.

22. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

23. K tejto vade nemohlo dôjsť ani tým, keď odvolací súd nenariadil pojednávanie a postupoval v zmysle § 385 ods. 1 CSP (zopakovanie, ani doplnenie dokazovania nebolo potrebné).

24. K neprerušeniu konania dovolací súd uvádza nasledovné. Rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesnými rozhodnutiami, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach sporových strán vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium civilného sporového konania; nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností sporových strán zasahovali konečným spôsobom. Aj keď (prípadne) pri vydávaní týchto rozhodnutí dôjde k procesnej nesprávnosti, nemožno nevziať na zreteľ, že v ďalšom konaní, ktoré potom nasleduje, zostávajú strane sporu zachované všetky jej procesné oprávnenia. Dovolací súd tento aspekt zdôraznil už dávnejšie napríklad v rozsudku sp. zn. 2Cdo/29/1992 (pozri R 39/1993), v ktorom uviedol, že podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30. júna 2016 [v súčasnosti § 420 písm. f) CSP] nie je splnená, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania.

25. V intenciách inštitútu prerušenia konania v prípade zamietnutia návrhu na prerušenie konania súdom prvej inštancie, nebolo voči takémuto rozhodnutiu prípustné ani odvolanie. V prípadoch prerušenia konania je totiž odvolanie prípustné podľa § 357 písm. n) CSP len proti uzneseniu, ktorým bolo prerušené konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) alebo § 164 CSP, či už na návrh, alebo bez návrhu. Ak by súd návrhu na prerušenie konania nevyhovel, nešlo by o prerušenie konania, a teda odvolanie proti negatívne rozhodnutiu by prípustné ani nebolo (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu zo 4. decembra 2018 sp. zn. 1Obo/15/2018). A rovnako potom proti nemu nie je prípustné ani dovolanie (porov. 2Cdo/64/2024).

26. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania i z ustanovenia

§ 421 ods. 1 CSP, keď vo všeobecnosti namieta nesprávne právne posúdenie (ale bez vymedzenia akejkoľvek otázky).

27. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania v CSP (tu pozri, napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/98/2017, 3Cdo/94/2018 a 4Cdo/95/2017). Treba zdôrazniť, že úlohou dovolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, pretože zákonodarca túto povinnosť (sformulovať právnu otázku a presvedčiť o jej významnosti) ukladá dovolateľovi.

28. Spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci, uvedené námietky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP.

29. Dovolací súd uvádza, že dovolanie posudzoval podľa jeho obsahu a snažil sa dovolateľke porozumieť, pričom však nebolo možné vyabstrahovať otázku, na ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu stálo a súčasne by odpoveď na ňu mohla mať vplyv na rozhodnutie nižších súdov v jej prospech (dovolateľka v podstate nesúhlasí s rozhodnutím, podľa ktorého sa stala dedičkou po poručiteľovi s čistou hodnotou dedičstva 56.871,41 eur, pričom v konaní sleduje to, aby hodnota dedičstva bola nižšia, resp. aby dedičstvo bolo predĺžené).

30. Prípustnosť dovolania teda ani z § 421 ods. 1 CSP nevyplýva.

31. Najvyšší súd preto dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) a f) CSP (ako neprípustné a pre nevymedzenie dovolacích dôvodov v zmysle CSP) odmietol.

32. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. V zmysle § 444 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, resp. pre odloženie právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 2 CSP a v súlade s ustálenou predchádzajúcou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.